

Живи сьогодні

Олександр Чалий

Час малює у мріях картини,
Ми ж гортаємо дні, як книжки,
І здається, що кожна хвилина,
Так триватиме довгі віки.

Але осінь приходить раптово,
Змиє злива від мрії сліди.
Бо ми тут живемо тимчасово,
А як підемо – то назавжди.

Холод вечора тисне на плечі,
Тінь минулого в серці щемить.
Ми втрачаємо дні, наче речі,
Тільки час неупинно летить.

Бо життя протікає логічно,
Те що втрачене — вже не вернеш,
Тож плануй, ніби житимеш вічно,
і роби, ніби завтра помреш...